

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6083/06
28.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против закључка Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, број 07-00-01419/2006-03 од 23.10.2006. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 28.02.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним закључком, одбачена је жалба тужиоца изјављена због недобијања тражених информација по захтеву поднетом дана 11. 09. 2006. године, заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права, као недопуштена.

Тужилац је у тужби оспорио законитост побијаног закључка истичући да се заснива на погрешном утврђеном чињеничном стању и на погрешној примени материјалног права. Сматра да заступник Републике Србије пред Европским судом за људска права из члана 4. Уредбе о оснивању службе за људска и мањинска права означава својство државног службеника на положају као физичко лице, а не државни орган, и да заступник Републике Србије пред Европским судом за људска права из Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права означава државни орган, а не физичко лице – државног службеника на положају. Према томе, против акта органа јавне власти – заступника Републике Србије пред Европским судом за људска права може се изјавити жалба Поверенику за информације од јавног значаја Републике Србије на основу одредбе члана 22. став 1. и члана 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја уз примену одредаба закона којим се уређује општи управни поступак код другостепеног органа по жалби. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при разлозима из образложења побијаног закључка са предлогом да Врховни суд Србије тужбу тужиоца одбије као неосновану.

По размотрењу тужбе, одговора на тужбу и свих списа овога спора, Врховни суд Србије је нашао да тужба тужиоца није основана.

Правилно је поступио тужени орган када је побијаним закључком одбацио као недопуштену жалбу тужиоца изјављену због недобијања тражених информација према Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја («Службени гласник РС» бр. 120/04), а које су информације тражене од заступника Републике Србије пред Европским судом за људска права по захтеву поднетом дана 11.09.2006. године.

Одредбом члана 22. став 1. цитираног Закона, предвиђене су правне ситуације у којима је поступак по захтеву за слободан приступ информацијама од јавног значаја двостепен и да се жалба може уложити Поверенику у року од 15 дана, а одредбом члана 22. став 2. цитираног Закона је изричито предвиђено да се против решења Народне скупштине, Председника Републике, Владе Републике Србије, Врховног суда Србије, Уставног суда и Републичког јавног тужиоца не може изјавити жалба, већ се против тих решења, у смислу става 3. истог члана може покренути управни спор у складу са законом, о чему суд по службеној дужности обавештава повереника.

Уредбом о оснивању Службе за људска и мањинска права («Службени гласник РС» бр. 49/06), одредбом члана 1. је предвиђено да Служба за људска и мањинска права јесте Служба Владе. Службом руководи директор Службе, у смислу члана 3. став 1. Уредбе, а одредбом члана 4. исте Уредбе је предвиђено да директор Службе има заменика, који је по положају заступник Републике Србије пред Европским судом за људска права у ком својству има овлашћења која су прописана Уредбом о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права.

Имајући у виду да је заступник Републике Србије пред Европским судом за људска права заменик директора Службе за људска и мањинска права која представља Службу Владе Републике Србије, правилно је поступио тужени орган када је нашао да управни поступак по Закону о слободном приступу

информацијама од јавног значаја у односу на заступника Републике Србије пред Европским судом за људска права не представља двостепени управни поступак, те да се не може користити жалба у управном поступку као правно средство за случај његовог непоступања по поднетом захтеву, већ непосредно тужба у управном спору Врховном суду Србије, у смислу члана 22. став 2. и 3. цитираног Закона.

Наводи тужиоца изнети у тужби да су Уредбом о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права утврђене обавезе заступника, не мењају изнети закључак суда да је он по свом положају заменик директора Службе Владе Републике Србије.

Налазећи да доношењем побијаног закључка није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу тужиоца одбио као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 28.02.2007. године, У. 6083/06

Записничар Председник већа-судија

Ружа Урошевић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ